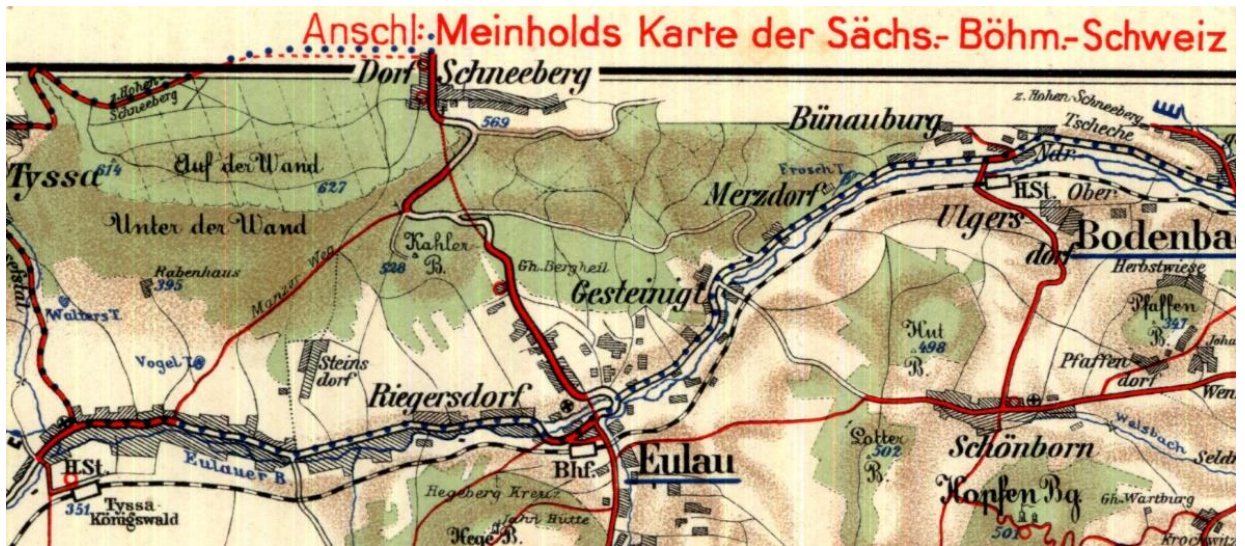

Robert Joseph Manzer (*25. 9. 1839 Bohosudov - †3. 5. 1913 Děčín) - Neúnavný organizátor, potomek hudebního teoretika, skladatele, okresního inspektora v Bohosudově (Mariaschein), říšského rady a profesora litoměřického učitelského ústavu, **Josepha Dionyse Manzera** (*2. 11. 1808 Stvolínecké Petrovice [Petersdorf] - † 26. 9. 1882 Litoměřice) a **Rosiny Böhmové** působil (1865 - 71) jako suplent na litoměřické reálce a ve čtvrtek 28. 9. 1871 byl na zbývajících 42 let povolán do pozice ředitele nově otevřené dívčí i chlapecké měšťanky v Děčíně (Tetschen), kde setrval do smrti. Brilantní řečník náležel po nejedno 10letí ve zdejších prestižních společenských kruzích k duchovním vůdcům a pro pozoruhodný neotřelý vtip i bystrý humor také obdivovaným osobnostem, rovněž tu víceméně stanovil nehynoucí koncept jak všeobecného (dívčí škola, školka), tak postgraduálního a odborného vzdělávání (obchodního, plaveckého atd.) Za vynikající činnost mu byl udělen zlatý kříž, mnohá vyznamenání zemské i okresní školní rady a dokonce ministerstva spravedlnosti. Byl aktivní i jako spisovatel, spolu s otcem Dionysem (z jehož pozůstalosti vydal paměti, končily ale r. 1840 a nezachycovaly dění kol r. 1848) se mj. autorsky podílel na publikaci *Allgemeine Erziehungslehre für Lehrerbildungsanstalten* (Obecná teorie vzdělávání v učitelských institucích), již otiskl obchodník knihami a dražebník (od r. 1890) v Lipsku (Leipzig) Alexander Danz. Na téma 'školství' zaníceně přispíval do žurnálu *Mitteilungen des Nordböhmisches Excursion-Clubs* (Zprávy Severočeského Exkursního klubu) vydávaného (1878 - 1938) v České Lípě (Böhmisch Leipa), horlivě kooperoval s nakladatelem Franzem Frischem a světoznámou vídeňskou firmou Anton Pichler's Witwe & Sohn a byl i mimořádným činovníkem norimberského germanistického muzea. V sobotu 15. 6. 1878 ho ustavující schůze zvolila předsedou Horského spolku pro České Švýcarsko (Gebirgsverein für die Böhmisches Schweiz) a později (1884) na valné hromadě v Srbské Kamenici (Windisch Kamnitz) prohlásila čestným členem (ve správě vlastně působil 35 let a zásadně ovlivňoval finanční strategii sdružení). V r. 1878 čítala instituce na 120 činovníků a ve větších obcích přes 20 poboček.

Zřizovala pěšiny, železná zábradlí, schodiště, lávky, mosty, chaty, vyhlídkové věže, ubytovny i hostince. Robert Manzer mj. pronesl v sobotu 4. 5. 1890 proslovy při otvírání Edmundovy soutěsky (Edmundsklamm) a nové restaurace na Růžovském vrchu (Rosenberg), oba slavnostní akty popisuje C. Schramm z Podmokel (Bodenbach) v článku *Eröffnung der Edmundsklamm und der Restauration auf dem Rosenberge* zveřejněném v 5. č. (str. 92 - 93) magazínu *Nordböhmisches Touristen-Zeitung* (Severočeské turistické noviny). Stezkou **Manzer Weg** propojila v r. 1902 sekce Königswald (vznikla r. 1900, řídil ji p. Zehart) Libouchec (Königswald) se Sněžníkem (Schneeberg), nad nímž pokračovala **Modrá hřebenovka** (Blauer Kammweg) na vrchol stolové hory (723 m) Děčínský, resp. Vysoký Sněžník (Hoher Schneeberg). Stejnomená pěšina (Manzer-Weg) se vyskytuje na mapě východní části Českého středohoří *Karte vom Böhm.- Mittelgebirge (Östlicher Teil)* z r. 1939. Od Dolních Louček (Nieder-Schönau) za Verneřicemi (Wernstadt) mířila kolem hospody Gasthaus Zum Paradies (U Ráje) k janovické osadě Veliká (Großendorf).

Z medailonu figurujícím ve 2. svazku monografie *Lebens- und Arbeitsbilder sudetendeutscher Lehrer* (Život a práce sudetoněmeckých pedagogů) zveřejněném (1933) kantorským spolkem v Pohorelicích (Pohrlitz) u Brna (Brünn) vyplývá, že příležitost 60. výročí příchodu významné individuality Děčín koncem června 1931 využil k pojmenování ulice. **Syn Robert Manzer** (*14. 1. 1877 Děčín - †19. 1. 1942 Salzburg [Salcburk, Salcpurk, Solnohrad]), vynikající houslista, dirigent a violista **Manzerova smyčcového kvartetu** se podstatně zasloužil o rozvoj české kultury, přes 30 let (1910 - 41) řídil v Karlových Varech (Karlsbad) renomovaný Karlsbader Kurorchester.

o rozvoj české kultury, přes 30 let (1910 - 41) řídil v Karlových Varech (Karlsbad) renomovaný Karlsbader Kurorchester.